

דף כו.

עין משפט א.

יו"ד סימן שלא פיעף קמז

קמז. קח. אין מדליקין בטבל טמא^ב ואין מחפין בו ואין זורעין אותו, ואפי' פירות שלא נגמרה מלאכתן אסור לזרוע מהם עד שיעשר.

בד"א בתבואה ובקטנית^ג, אבל העוקר שתלים שיש בהם פירות ממקום למקום בתוך שדהו הרי זה מותר ואינו כזורע טבל, שהרי לא אסף הפירות.

ה"ה העוקר לפת או צנון ושתלם במקום אחר, אם נתכוון להוסיף בגופם מותר^ד, אבל אם עשה כן שיתקשו ויקח הזרע שלהם אסור משום שזה כזורע חיטים של טבל^ה.

עין משפט ג.ד.

או"ח סימן רסד פיעף ו

ו. שאר כל השמנים חוץ מאלו שאינם נמשכים מדליקין בהם, ומ"מ בשמן זית מצוה מן המובחר^ו.

ב. מברייתא בשבת כ"ו ע"א, ופי' רש"י שם ואצ"ל בטבל טהור.

ג. שכבר תלשה מן הקרקע. ש"ך.

ד. שהרי יעשר מהם כשיגדלו. ש"ך ס"ק קל"ג.

ה. שהרי מפקיען מיד מעשר מכל וכל, והו"ל כזורע חטים או שעורים של טבל. ש"ך ס"ק קל"ד.

ו. בספר חסידים סי' ערב הביא מעשה באחד שהאריך ימים ולא מצאו לו שום זכות אלא שלא היה מדליק בע"ש רק בשמן זית.

ואם אין שמן זית שאר השמנים קודמין לנר שעוה ונר שעוה קודם לשל חלב.

שמן שומשמין הזך הוא קרוב לשמן זית וע"כ במקום שאין שמן זית הוא קודם.

ז. ובמקום שמצוי שמן זית צריך ליזהר בו, שהרגיל בנר זוכה לבנים ת"ח, וע"כ צריך ליזהר בזה כדי לזכות לבנים המאירים בתורה שנמשלה לשמן זית.